

Příloha 1: Příhoda lektora

Jednoho dne jsem se procházel okolo I. P. Pavlova v centru Prahy. Jeden mladý muž, který šel naproti mně, mě pozdravil anglicky. Pak se mě ptal *“Do you have ....?”* (Česky překl. *“Máte ... ?”*) Dále jen dělal gesta, jako kdyby mi chtěl něco vysvětlit. Ptal jsem se, co konkrétně, ale znovu opakoval tu neúplnou otázku a jen gestikuloval. Když jsem ani po několikáté nerozuměl a začal se cítit divně, řekl jsem mu *“Sorry, I have to go.”* (*“Promiňte, ale už musím jít.”*)

Cestou mi ta příhoda vrtala hlavu a ptal jsem sám sebe, co ten člověk po mně chtěl a proč tu otázku nemohl vyslovit celou, místo toho jen gestikuloval.

Po pár dnech jsem si povídal s jedním kamarádem, také afrického původu, který žil v Česku déle než já. Vyprávěl jsem mu ten příběh. Když slyšel I. P. Pavlova, řekl mi: *“Aha, už vím. Ten asi potřeboval drogy a vzhledem k tvému vzhledu předpokládal, že budeš dealerem”.*

Byl jsem velmi překvapený a trochu zklamaný. Přemýšlel jsem o tom, jestli náhodou nenosím nějakou nálepku na čele nebo... nevím. Nebo jestli Češi mají zvláštní schopnost vyčíst z neznámých lidí, jací jsou a čím se živí.

Elie Lusaku, lektor Humanitas Afrika,o.p.s. Praha

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

